

Folkeliv, hvormed han havde levet, og det var gjort paa en saadan Maade, at Virkeligheden, skønt gengivet med endog yderliggaaende Naturtroskab, overalt føltes som gennemstraalet af Lyset fra en usynlig Verden bag den. Og dette var just det mærkelige og overraskende ved Tingen, at han, som havde famlet saa umodent paa sin Sjæls Instrument, nu samtidig med at tilbagevinde Barnetroen havde fundet sin egen personlige Tone, og at denne tilmed var saa udpræget mandig, en Brysttone, fuld af Mørke og Malm, en Røst fra det Dybe . . . fra det Underjordiske.

Men nu blev der Røre inde i Stuerne. Døren til Spisesalen var bleven slaaet op. Man begyndte at tage tilbords.

\*

\*

\*

Umiddelbart før man gik til Bordet, havde Philip Salomon gennem Ivan ladet Per vide, at han ansaa Lejligheden for passende til at kundgøre Forlovelsen. Til Jakobe havde han samtidig selv talt derom, og da hun ikke svarede noget dertil, havde han opfattet Tavsheden som et selvforstaaeligt Samtykke. I Virkeligheden havde hun slet ingenting hørt. Hun havde ikke haft Tanke for andet end dette ene: at Per havde modtaget hende med Kulde, ja tydelig søgte at undgaa hende.